

някои по 1000 фута дълбоки и 30 до 40 широки. На други места в нея има оголени варовити планини или бели каменисти планински проходи и лъкатушещи замърсени долини, снабдени случайно с резервоари, вбити в твърд варовит камък с цел да се доставя вода в страната, лишена от извори. Тук може да се пътува по цели дни без да се види живо същество, освен пустинна яребица и от време на време лисица или ястреб. По височините растат само сухи и дебели растения, неизискващи влага, а в долините най-разкошната растителност се състои от прещипен (жълтучен) храст, който цъфти през март или април. Цялата тази околност представлява склон от намиращите се в страната бели варовикови възвишения, които в най-високите места, близо до Хеврон, се издигат до 3000 фута над морското равнище, а в долината при Мъртво море до 1000 и 1500 фута. Евреите са дали на тази пустиня подхождащото ѝ название Иесимон, "Страшна пустиня" или "Ужасът", защото попустинна страна (местност) е невъзможно да си представим. Някои места в нея напускат даже и арабите. На северната ѝ страна има много дълбоки долини, които се спускат до Мъртво море. Те почти напълно задържат пътешествениците, с изключение на промеждутъците между планинските насипи, а подалече на юг страната е абсолютно непроходима. Големите потоци, които текат през зимата по скалите в посока на Мъртво море, са образували перпендикулярни планински проходи на дълбочина от 1000 до 1500 фута, а в някои места и почти миля широки. Единствено удобно място за град в цялата тази местност е откритото пространство при подножието на прохода Енгеди - "Изворът на дивите сърни". Това място е над бреговете на Мъртво море. Към Енгеди може да се премине само по тясна змиеобразна пътечка, която преминава под отвесни скали, издигащи се на 1200 фута, които евреите наричат "скали на дивите сърни". По тази пътечка могат да ходят само ненатоварени животни и то с бавен ход.

С изключение на един извор, в тази местност вода може да се намери само в падините между скалите или в твърде редките цистерни, изсечени в миналите векове във варовици, които се пълнят от редките дъждове, които падат в тази страна. Изворът Енгеди или Аин-Ииди тече изпод скалата, разположена на малко плато на 400 фута над Мъртво море и на 800 фута под другите скали. Водата е приятна на вкус и чиста, но твърде топла. Рекичка тече по стръмния скат на скалата и изчезва в каналите за поливане. Те са покрити с ниски храсти, преплитащи се с камъни, и с гигантските листа на ошера, жълти ягоди, на содомски ябълки и гладки, прилични на кедрови върхове на трънест дандар, издигащи се по-често по течението на реката. Скачащи дроздове и славеи намират тук приют, а черните сойки със златисти крила и мелодичен глас летят около скалите на върха. Долу, от двете страни на извора разрушените стени на градини и огромни терасовидни насипи указват на местоположението на древен град, който може би е имал до 1000 жители. Местата покрай Мъртво море са великолепни по своето диво и пустинно величие. Под тях се виждат дълбоките води на Мъртво море, по-горе